

Karme

Direcció i guió: Asier Altuna (novel·la: Kirmen Uribe) **País:** Espanya **Durada:** 114 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama romàntic **Interpretació:** Jone Laspiur, Eneko Sagardoy, Nagore Aranburu, Javier Barandiaran **Música:** Aitor Etxebarria **Fotografia:** Javier Agirre Erauso **Distribuïdora:** Filmax **Estrena a Espanya:** 10/10/2025

No recomanada per a menors de 12 anys

Versió original en euskera i espanyol, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

País Basc, 1937. La Karme i la seva família es refugien a França després de ser expulsats de casa seva a causa de la guerra. Allà, la Karme és contactada per l'ambaixada cultural basca a l'exili, que tracta de lluitar contra la guerra a través de la música i el ball, i coneix el Txomin, trompetista professional de qui s'enamora. Després de viure un temps a Veneçuela, la parella torna a casa amb l'esperança de recuperar tot allò que se'ls va arrabassar. (FilmAffinity)

CRÍTICA

**"La repressió franquista a Euskadi des dels vaivens d'una història d'amor":
Crítica de 'Karme', la 'Cold War' basca**

Jone Laspiur i Eneko Sagardoy encapçalen el repartiment de la pel·lícula dirigida per Asier Altuna, una història d'amor i exili ambientada a la Guerra Civil.

Potser per distanciar-se dels llocs comuns d'un cert cinema sobre la Guerra Civil espanyola, la nova pel·lícula d'Asier Altuna sembla prendre com a referent un títol allunyat d'aquest imaginari: *Cold War* de Pawel Pawlikowski. Igual que aquesta obra mestra del cinema contemporani, **Karme** s'aproxima a les vicissituds de la repressió franquista a Euskadi des dels vaivens de la història d'amor dels protagonistes, la infermera que dona nom al film (Jone Laspiur) i el trompetista Txomin (Eneko Sagardoy), i posant al centre la seva relació amb la música, tant la que simbolitza la manifestació popular del poble basc, com la que encarna una voluntat de modernitat, el jazz.

Aquesta és la principal fortalesa d'un film que aspira a recuperar un tros de la història basca des d'uns condicionants de producció ambiciosos, que pretenen imprimir sofisticació i realisme a la reconstrucció històrica sense caure en l'academicisme, un objectiu que no sempre s'assoleix. Més potent en la seva primera part, **Karme** flaqueja a l'hora de presentar la disjuntiva entre el compromís polític i l'estabilitat familiar dels seus protagonistes.

Per endinsar-se a través de la música en un fragment de la història d'Euskadi

El millor: Els moments musicals, de gèneres tan diversos

Eulàlia Iglesias – fotogramas.es